

עמ"י 15627/06/14 - מדינת ישראל נגד עבד דקה

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

עמ"י 15627-06-14 מדינת ישראל נ' דקה

לפני כבוד השופט ג'ורג' קרא, סגן הנשיאה

9 ביוני 2014
י"א בסיוון תשע"ד

מדינת ישראל

העוררת

נ ג ד

עבד דקה

המשיב

באי-כוח העוררת, פקד זהר פלם ורס"ב מוטי טייטלר

נוכחים:

המשיב - בעצמו, ובא-כוחו, עו"ד שאדי כבהא

[פרוטוקול הושמט]

ה ח ל ט ה

בתאריך 06.06.14 הוגשה הצהרת תובע שעליה חתומה הגב' רות ארז, מנהלת מחלקה מחוזי, שלפיה לאחר עיון בחומר החקירה היא מאשרת כי יש מקום לכאורה להגשת כתב אישום נגד המשיב בגין תיק חקירה זה ולבקש את מעצרו עד תום ההליכים. לצורך כך נדרשים לעוררת ארבעה ימי מעצר נוספים. לאור הצהרת התובע הסכים בא-כוח המשיב, בדיון שהתקיים ביום 06.06.14, להארכת המעצר. בית המשפט האריך את מעצרו של המשיב עד היום בשעה 10⁰⁰.

בתאריך 08.06.14, לאחר שתיק החקירה הועבר לידי הפרקליטות (היה בטיפול של הגב' סיון פיכמן, עו"ד, פרקליטה בפרקליטות מחוז תל-אביב), כתבה עו"ד פיכמן את המכתב שלפיו לא יוגש כתב אישום כל עוד לא תתקבל ראייה קבילה שעניינה קבלת מחקרי תקשורת תקפים לטלפון הנייד המצוין במכתב, לרבות כתובת ברזל ואיכונים של שיחות יוצאות ונכנסות בתאריכים הרלוונטיים. המשטרה פנתה כדי לקבל את שביקשה ממנה הפרקליטה המטפלת, אך בשל קושי הנדסי, כפי שהדבר מכונה בפי נציג המשטרה שהופיע לפניי, לא התאפשר הדבר במלואו - קרי: הראיה הקבילה לא הייתה בידי המשטרה עד לקיום הדיון לפני בית המשפט קמא.

בבית המשפט קמא ביקשה המשטרה את הארכת מעצרו של המשיב, הפעם לצורך השלמתה של פעולת החקירה הנדרשת. בית המשפט קמא לא מצא להורות על הארכת המעצר ושחרר את המשיב בתנאים שקבע, ובכלל זה מעצר

עמוד 1

בית, ערבויות צד ג והפקדת מזומן על סך 1,000 ₪. על החלטת בית המשפט קמא הערר שלפניי.

בעת הדיון הצהיר נציג המשטרה כי ברגעים אלו קיבל דיווח מהאחראית למחקרי התקשורת שלפיו הראיה הקבילה כבר מצויה בידה, כך שלא תהיה כל מניעה מצדה של הפרקליטה המטפלת להגיש כתב אישום, כפי שהוצהר בהצהרה הראשונית והושלם במכתבה של הפרקליטה המטפלת מיום 08.06.14.

צודק אפוא בא-כוח המשיב כי הדיון לפנינו כיום איננו מתקיים על-פי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), שעניינו הצהרת תובע, אלא מתקיים לפי סעיף 13 לחוק המעצרים. הוא הפנה את בית המשפט לנאמר בבש"פ 8868/08 בן שימול נ' מדינת ישראל, עליו חזר בית המשפט העליון וציין בבש"פ 1270/14 ששון נ' מדינת ישראל. תמצית הדברים שנאמרו שם היא שבית המשפט ייתן את ידו לחזרה לסיטואציה של קיום דיון לפי סעיף 13 ויורה על הארכת המעצר מכוח האמור כאשר ניתן להראות כי חלה התפתחות מהותית בחקירה שהצריכה פעולות חקירה מהותיות נוספות שיש בהן כדי להשליך על תוכן כתב האישום - דבר שאינו מתקיים בענייננו.

במהלך תקופת המעצר שהתבקשה מצד הפרקליטות, ארבעה ימים, היה ניתן בשקידה סבירה לבצע את כל פעולות החקירה הנדרשות - לרבות קבלת מחקרי התקשורת - ומשלא הצליחה המשטרה היום להראות כי חלה התפתחות מהותית בחקירה שיש בה כדי להשליך על תוכן כתב האישום, לא טעה בית המשפט קמא בהחלטתו שבה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים שנקבעו. מאידך גיסא, לאור חומרת מעשה העברה והמסוכנות - ככל שהיא נובעת ממעשה העברה החמור - אני רואה להגדיל את הערבויות בצורה משמעותית. אני קובע כי המשיב ישוחרר בהתחייבות עצמית ובערבות צד ג על סך 15,000 ₪ ובהפקדת מזומן בסך 10,000 ₪. יתר תנאי השחרור יעמדו בעינם. אם תתרצה הפרקליטה המטפלת ותסבור כי התיק מצדיק הגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים וכתב אישום כפי שהצהירה הפרקליטות מלכתחילה, תוכל לעשות זאת גם מחר ולשוב ולבקש את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לא יעמוד המשיב בתנאי השחרור שנקבעו - יעצר עד מחר, 10.06.14, בשעה 14⁰⁰.

כפוף לאמור, הערר נדחה.

**ניתנה והודעה
היום, י"א סיוון
תשע"ד (9 ביוני
2014), במעמד
הנוכחים.
ג'ורג' קרא,
שופט
סגן נשיאה**